

Bijlage 3

Verhaal van [REDACTED] maatschappelijk begeleider

Sinds mijn pensioen , 10 jaar geleden, ben ik samen met mijn vrouw maatschappelijk begeleider VWNN van diverse Syrisch gezinnen en alleenstaande Syrische/Somalische/Turkse mannen.

Bij de grote gezinnen waren het vaak complexe leefsituaties, waarbij wij contacten legden met Jeugdzorg, Onderwijs (ISK), Beleidsmedewerkers, Casemanagers en Budgetbeheerders van gemeente. Ook hadden wij contacten met huisartsen, tandartsen, verzekeringsorganisaties en ook financiële organisaties (incasso). Wij hadden vaak het gevoel dat wij zorgden voor de persoonlijke verbinding tussen mensen en instanties. Dat was zinvol.

Alleenstaande jonge mannen voelen zich vaak eenzaam op een kamer en waren blij met onze bezoeken ook samen met stagiaires van VWNN.

Ook hebben wij meerdere jonge mannen geholpen met een snuffelstage omdat wij contacten hadden met ondernemers. Dit heeft ism de gemeente bij een aantal mannen geleid tot een echte werkrelatie, zodanig dat zowel de werkgever als de werknemer blij waren met de match.

Ik denk dat door de voorgestelde nieuwe werkwijze de sociale integratie van statushouders te weinig aandacht krijgt . Een gemeente kan dit helaas niet zelf voldoende organiseren en zou een beroep moeten doen op vrijwilligers!

Ik zou het heel jammer vinden dat wij in de nieuwe werkwijze van de gemeente niet meer nodig zijn!

[REDACTED]